

Както свѣтътъ дава

„Азъ не ви давамъ, както свѣтътъ дава.“ *)

Ще се спра върху три думи отъ цитирания стихъ:
„Както свѣтътъ дава.“

Даването е единъ отъ великитѣ процеси на природата. Мечтитѣ, надеждитѣ, очакванията на всички хора, млади и стари, сж отправени къмъ този процесъ. Всѣки очаква да му се даде нѣщо. Отъ раждането си до заминаването си за онзи свѣтъ, човѣкъ все очаква да му се даде нѣщо. Всѣки новъ день е день на очакване.

Христосъ прави сравнение между начина, по който свѣтътъ дава, и този, по който Той дава и затова казва: „Азъ не ви давамъ, както свѣтътъ дава.“ И едното е даване, и другото е даване, но има разлика въ даването на свѣта и въ даването на Христа. Свѣтътъ дава, но после взима всичко съ лихвитѣ. Ако свѣтътъ ти даде десетъ хиляди лева на заемъ и не ги върнешъ на време, ще платишъ двойно. Ако сж ти дали 10, ще ти взематъ 20; или ако си взелъ 10, ще дадешъ 20. Ако станешъ министъръ въ свѣта, ти взимашъ единъ постъ, за който, следъ време, ще платишъ двойно. Майката дава животъ на детето си, за което ще плати двойно. Бащата възпитава сина си, но следъ време плаща двойно. Свѣтътъ дава едно, взима две. Богъ дава и нищо не взима. Въ това седи сжществената разлика между даването на Бога и даването на човѣка, т. е. на свѣта. Ще възразите, че Богъ дава животъ на човѣка и после пакъ го взима. Не, Богъ не взима живота на човѣка. Човѣкъ самъ губи живота си. Ако живѣе неразумно, въ нѣколко години човѣкъ може да изгуби живота си, или да го разруши. Веднѣжъ е далъ животъ на човѣка, Богъ го е направилъ плененъ господарь. Отъ човѣка зависи да запази живота си, или да го изгуби. Човѣкъ не постѣпва като Бога. Като тури яйца подъ нѣкоя квачка, да се измѣтятъ пиленца, човѣкъ започва да се грижи за тѣхъ, дава имъ храна, докато израснатъ.

*) Иоана 14: 27.